

DLUHY PO SESTRĚ

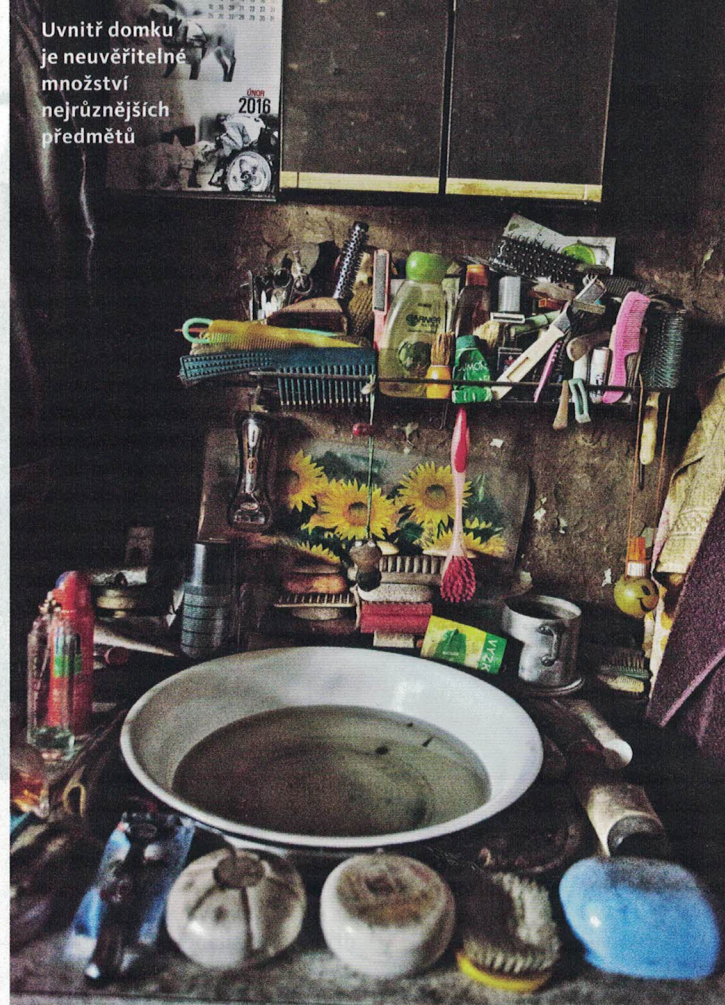
Po chvíli hovoru nás pan Drobílek bere do domečku. V místnosti jsou zčernalé stěny a je tam naskládáno tisíce nesmyslů – přívěsky na klíče, hrnce, staré sešity, oblečení, hrnky na kafe, desítky zapalovačů... Shromažďování zbytečných předmětů je u lidí na okraji, jako je pan Drobílek, časté. V jeho království je mu dobře. Nic mu nechybí.

Pan Drobílek vypráví: „Umřela mi sestra a nechala mi dloužek. Měla třetinu tohoto baráku a já dědil. Paní notářka chtěla za ten převod osm tisíc. Já byl bez koruny. Celé to došlo tak daleko, že přijel exekutor. Napočítal si k tomu ještě dvanáct tisíc. Celkem dvacet tisíc. Já je neměl. Uzavřeli to tak, že mi všechno vezmou.“

Clad, jenž vše poslouchá, trochu zatrpkle upřesňuje: „Já jsem s tím panem exekutorem shodou okolností včera mluvil a kromě těch dvanácti tisíc si naučtoval ještě osm tisíc za odhad nemovitosti. Odhadli to na celkovou cenu asi šest set tisíc, což je také zvláštní. Tamhle sousední barák, který je ve stejném stavu, se prodává za milión a půl. Takže dohromady už chtějí přes třicet tisíc, aby zastavili dražbu domu. Má se konat jedenáctého února. Nám se už ale podařilo nabírat přes pětatřicet tisíc, takže ji odvrátíme. Bohužel jsme zjistili, že to není jediná exekuce. Kvůli dluhům zemřelé sestry pana Drobílka je vypsanych asi pět dalších. Dvakrát si půjčila čtyři a půl tisíce a potom asi třináct tisíc na televizi. Dohromady dnes exekuce činí asi sto třicet tisíc,“ říká Clad. Pak začíná popisovat, jak se o pana Drobílka začalo starat celé okolí. Nejen on s kamarádem Jiřím Mudrou, ale i místní zastupitelstvo, lidé z obce.

SKOROBEDZDOMOVEC

Lidi jako pan Drobílek, tedy těch bezmocných v krizi, je mnoho. Lidi, kteří takovým začnou pomáhat, je naopak v celorepublikovém měřítku bolestně málo. Jsme ochotni platit na černoušky v Africe či na oběti povodní v Asii, ale pomoci blízkému skorobezdomovci není zvykem. Proč to Clad dělá? „Jsem soudek. Vidím pana Drobílka ze zahrady a znám jeho příběh. Znam ho, co sem jezdím – odmalička. Vždycky jsem věděl, že tady žije jak poustevník – naprosto soběstačně. Vždycky mi byl sympatický. Před čtrnácti dny mi kamarád ze zastupitelstva volal, že na pana

Pán domu se svou mohutnou králičí

Drobílka přišla exekuce a hrozí mu dražba baráku. Tak jsem si vyhledal podrobnosti a napadlo mě, že by se s tím mělo něco udělat. Nějaká sbírka. Ze začátku se to jevilo reálné, nasbírat nějakých dvaadvacet tisíc. Dneska už ale částka – ze všech šesti exekucí dohromady – činí sto třicet tisíc. A tak se mu snažime pomoci – aby dostal dávky. Něco, z čeho by se daly dluhy trvale splácet, aby byla situace nějak řešitelná. V Praze se člověk jako pan Drobílek jmenuje bezdomovec. A Praha je kousek, víme, jak to tam vypadá. Někteří tak žijí dobrovolně – myslím, že je legitimní žít mimo systém. Někteří z nich

jsou ale bezdomovci jen proto, že je k tomu dohnala situace. A není mi sympatické, že by nějakí exekutoři měli vytvořit dalšího člověka bez střechy nad hlavou. Chápu, že když někdo nadělal dluhy, měl by je splácet. Ale pan Drobílek žádné dluhy nenadělal.“

KOMUNITA ZAFUNGOVALA

Vyjdeme na zahrady a pan Drobílek nám představuje své dvě ramlice – mohutné samice králičků. Vypráví, že je chce na jaře nechat obskočit od nějakého samce, aby měl mláďata. Vtom vrznou vrátka a přichází vedení obce. Naše návštěva byla ohlášená. Místostarosta Jiří Michl

POMOC V RÁMCI KOMUNITY BÝVALA NORMOU. DNES SE S NÍ POTKÁME SKORO ZÁZRAKEM.

se směje jako sluníčko. Vzpětí m dojde, že je to můj první nadřizen z úplného začátku mého novinářského psaní, z Občanského fóra. Neviděli jsme se téměř třicet let. Na rozdíl ode mě skoro nezestárl. Ptám se, jak došlo k tomu, že se o pana Drobílka obec stará: „No to je snad normální, že se staráme, od toho tady jsme! Dozvěděli jsme se, že má problémy, tak se starám. Není to jednoduché – exekuce je v. Takže se mu v této fázi nesnažime pomoci primárně finančně. I když zítra na zastupitelstvu budeme jednat o pomoci v hmotné nouzi ve výši asi devět tisíc korun. Ale to je jen polovina posledního dluhu – takže je to spíše příspěvek na jídlo než vyřešení exekuce. My mu teď pomáháme dát si do pořádku život. Není nikde hlášen, neplatí zdravotním pojišťovnam. Tahle část života jde úplně mimo něj, nevnímá ani že ho uhánějí. Takže nemá důchod a žádný příjem. Pomáháme mu zařídit občanku, je nově hlášený na úřadě práce, po tři čtvrtě roce snad dostane důchod. Úřad práce by mu snad měl pomáhat v takzvané hmotné nouzi. Budou mu vyplacet necelé čtyři tisíce měsíčně.“

JEŠTĚ NENÍ VYHRÁNO!

Sousedé pro pana Drobílka pořádali sbírku na transparentním účtu. Neaktuálnější exekuce je zažehnána, do dražby nyní dům nepůjde.

Zbývá ale doplatit ještě sto tisíc, aby byly uhrazeny všechny exekuce. Jestli se panu Drobílkovi podaří dům zachránit, tedy není jasné. Věřím však, že se podaří sbírku dovést k cíli a pana Drobílka z exekuce ní pasti vytáhnout.

